

[Holmberg.]

loven, vi skal have straks efter denne. Jeg tror nemlig, at en vejs ringe standard mange gange kan være medvirkende til trafikulykker, og her vil jeg gentage, hvad jeg har sagt før, at det ville være ønskeligt, om der blev anlagt flere vige- og rastepladser, for de mange holdende biler er ofte årsag til trafikulykker. Som regel er det alvorlige ulykker, og hvis det angår vore mest trafikerede veje, og der blev anlagt langt flere af disse raste- og vigepladser, ville jeg ikke være bange for at udstede forbud imod at holde på sådanne veje, i hvert fald efter mørkets frembrud.

Inden jeg slutter, vil jeg gerne spørge den højtærede minister, om det er rigtigt, hvad jeg har læst også i forbindelse med planlægning og trafik, at ministeriet vil lade sine egne teknikere udarbejde skitseprojekt vedrørende Store-Bælt, og at de skulle være så langt fremme, at forslag skulle kunne fremlægges sidst på året. Ministeren skulle endvidere have udtalt, at en idékonkurrence tager tid. Ja, selvfølgelig tager det tid, men det er nu lidt af en falliterklæring, at ministeren nu opererer med tidnød, for opgaven har jo ligget for i mange år. Men jeg spørger altså, om regeringen har opgivet en idékonkurrence.

Og lad mig så endelig stille et spørgsmål om motorveje i det hele taget. Ministeren har jo været i Salling og drøftet Sallingsundbroen, og jeg vil derfor gerne spørge: hvor langt er ministeriet eller regeringen nu fremme med dette projekt?

Jeg har villet nævne disse problemer, for det er jo folketetinget, der har den endelige afgørelse, hvad angår de større projekter, og det er mit ønske, at folketetinget får en mere central placering i dette billede, vel at mærke en central placering på et tidspunkt før afgørelsen er endeligt truffet. Hvordan det rent praktisk kan lade sig gøre, ved jeg næppe nok, men det vil måske være rimeligt, om ministeren, skal vi sige én eller to gange årligt, var forpligtet til over for folketetinget at give en redegørelse for de mange problemer, som jo rækker så vidt på alle områder — simpelt hen en landsplanlægning for vejplanen.

Vi tilsiger naturligvis velvillig udvalgsbehandling af lovforslaget.

Asger Jensen: Den 10 kms omfartsvej omkring Randers, som nærværende lovforslag drejer sig om, har ikke nogen relation til lokaltrafik — således at forstå, at omfartsvejen slet ikke går gennem Randers kommune eller Randers bysamtude, men går helt udenom. Den relation, sagen har til den lokale trafik, er, at nu skal både langvejstrafikken og den lokale trafik gå over Randersbro og til dels også over hovedvej 10 gennem Randers by. Hovedvejens færdsel betyder ikke nogen vældig forøgelse af den lokale trafik, men tilsammen gør det, at hverken broen eller vejen vil være tilstrækkelig til at tage denne færdsel, hvad også den højtærede minister i sin fremsættelse var inde på.

Den lokale tælling viser, at i 1952 kørte gennemsnitlig i dagtimerne 381 personbiler og lastbiler over Sønderbro, og i 1964 er antallet i gennemsnit 1.453. Den maksimale belastning i en enkelt time var i 1952 530, og nu forleden dag var den noget over 2.000. Det vil sige, at der for begge steder vedkommende næsten er tale om en fordobling af trafikken i de 12 år, der er gået, og der er vel al mulig grund til at tro, at denne trafik tager til i omfang.

Det er altså den lokale trafik, der så afgjort hårdest belaster broen og tilsluttende veje, men det er langvejstrafikken, der lider mest under denne hårde trafik, fordi det tager lang tid at komme igennem, og det forsinker denne langvejstrafik unødigt. Derfor er det også min opfattelse, at det nu er på høje tid, man får denne udbygning af hovedvej 10 uden om Randers by. Men det er vel kun sådan en trekvart løsning, den højtærede minister foreslår, idet det er meningen, at vejen senere skal udbygges, hvilket vil koste 11 mill. kr., hvorimod det, hvis man udbyggede den nu til motorvej, ville kunne klares for 7 mill. kr. Er disse 4 mill. kr. ikke for store renter at give for en udsættelse af ombygningen, og er der egentlig nogen saglig begrundelse for det?

Det ærede medlem hr. Horn sagde, at det var i overensstemmelse med de lokale vejmyndigheder, at man nu foretog ombygningen; det tror jeg også det helt og fuldt er i princippet, men jeg vil gerne spørge den højtærede minister: er det også på foranledning af lokale myndigheder, at